

Evert

A grotesk tale in 48 styles across 3 optical sizes
supporting Cyrillic, Greek, and Latin

Evert

Welcome to the world of Evert, a typeface that breaks the mould while respectfully nodding to its classic roots. Like a themed rollercoaster it invites you on a ride over the plains of the early grotesques, into the tunnels of mechanical essence, up on the hills of the experimental, and over the district of contemporary modernity. This clearly isn't your grandma's typeface!

Evert's genetic makeup holds the essence of Miller and Richard's *Grotesque N°1*, mixed with hints of inspiration from Roger Excoffon's *Antique Olive* and Evert Bloemsma's *FF Balance*. The result is a unique blend of subtle rigidity and humanistic elegance, a quirky concoction of tradition and innovation, where every element adds its own spark to the typographic feast.

Evert supports Latin and Greek with further script expansion on the way. On the OpenType feature front it offers goodies such as localised forms that are like secret handshakes between letters, old-style numerals for a sprinter text, tabular numerals for that organised vibe, and even discretionary ligatures, the fancy bowtie of the font world – all there to make your creative heart skip a beat.

Evert invites you to explore a whole new world of expressive design. It's like a dance party where style and functionality bust a move in the most delightfully grotesque way. So go ahead, unleash your inner typographic maverick and let Evert be your partner in crime on this epic journey.

Designed by:

Kostas Bartsokas

Post-production:

Kostas Bartsokas

Version: 1.001

Release date:

2023, 2026

Script support:

Ελληνικά, Latin, Кириллица

Languages: 381

Styles: 48

★ Certificate in Typographic Excellence
Type Directors Club (TDC) 2025

★ Award of Excellence
Typography Competition 2025
Communication Arts

★ Merit
Original Typeface
Greek Communication Design Awards 2025

Family overview

Evert Text	Evert	Evert Display
(Small sizes)	(In between)	(Large sizes)
Thin	Thin	Thin
<i>Thin Italic</i>	<i>Thin Italic</i>	<i>Thin Italic</i>
Light	Light	Light
<i>Light Italic</i>	<i>Light Italic</i>	<i>Light Italic</i>
Regular	Regular	Regular
<i>Italic</i>	<i>Italic</i>	<i>Italic</i>
Medium	Medium	Medium
<i>Medium Italic</i>	<i>Medium Italic</i>	<i>Medium Italic</i>
SemiBold	SemiBold	SemiBold
<i>SemiBold Italic</i>	<i>SemiBold Italic</i>	<i>SemiBold Italic</i>
Bold	Bold	Bold
<i>Bold Italic</i>	<i>Bold Italic</i>	<i>Bold Italic</i>
ExtraBold	ExtraBold	ExtraBold
<i>ExtraBold Italic</i>	<i>ExtraBold Italic</i>	<i>ExtraBold Italic</i>
Black	Black	Black
<i>Black Italic</i>	<i>Black Italic</i>	<i>Black Italic</i>

Supported formats

.otf, .ttf, .woff, .woff2.

Evert comes in 3 optical sizes and is available as individual styles as well as the following packages:

Evert PE* Superfamily – 48 styles

Evert PE Text Family – 16 styles

Evert PE Family – 16 styles

Evert PE Display Family – 16 styles

Evert Greek Superfamily – 48 styles

Evert Greek Text Family – 16 styles

Evert Greek Family – 16 styles

Evert Greek Display Family – 16 styles

Evert Latin Superfamily – 48 styles

Evert Latin Text Family – 16 styles

Evert Latin Family – 16 styles

Evert Latin Display Family – 16 styles

Each Family package contains the corresponding variable font.

* PE - PanEuropean support
(Cyrillic, Greek, Latin)

Modifications, extensions, and subsetted fonts are available on request.

11/14 PT (Oldstyle Numerals)

Well over a year later a second 327th Rifle Division was formed and was also moved to the Leningrad region where it took part in the offensive that drove Finland from the war, then spent the first months of 1945 clearing German forces from the coasts of the Baltic States and containing the German forces trapped in Courland. The division first formed on September 1, 1941 in the Oryol Military District at Voronezh, right alongside the 329th Rifle Division.

It was manned primarily by workers from that city, and when it reached the front it was considered well-trained by the standards of the time. Col. Ivan Mikhailovich Antiufeev was appointed to command the division on the day it began forming. Its basic order of battle was as follows: In late October the division was assigned to 26th Army, which was forming up in the Reserve of the Supreme High Command. This army was assigned to the new Volkhov Front in early December, and redesignated as the 2nd Shock Army on the 17th. On January 7, 1942, 2nd Shock Army entered the Lyuban Offensive Operation.

The initial attacks collapsed in exhaustion and confusion, and the army commander was replaced. After regrouping, the attack was resumed on the 13th, this time with more effective artillery preparation, which shattered the defenses between two German infantry divisions and caused one of them to panic. Over the following days the army's forces managed to carve small wedges into the enemy positions, but did not penetrate them until the 17th, with the help of more than 1,500 aircraft sorties, and advanced 5 – 10 km. In order to widen the penetration, the 327th was regrouped into Operational Group Korovnikov in 59th Army for a new attack to begin on January 27.

The mission was to eliminate German strongpoints at Spasskaya Polist and Lubino Pole along the Leningrad road. While the attack on the former failed, the bulk of the army, over 100,000 men, was able get past and advance as far as 75 km into the German rear, posing a grave threat to their forces in the Lyuban, Chudovo and Kirishi regions. After the mouth of the penetration was widened on February 12, the 327th, as part of a shock group with 46th Rifle Division, 80th Cavalry Division, and two ski battalions, attacked northward towards Lyuban on the 19th, enveloping and capturing Krasnaya Gorka in the process.

9/12 PT

Well over a year later a second 327th Rifle Division was formed and was also moved to the Leningrad region where it took part in the offensive that drove Finland from the war, then spent the first months of 1945 clearing German forces from the coasts of the Baltic States and containing the German forces trapped in Courland. The division first formed on September 1, 1941 in the Oryol Military District at Voronezh, right alongside the 329th Rifle Division.

It was manned primarily by workers from that city, and when it reached the front it was considered well-trained by the standards of the time. Col. Ivan Mikhailovich Antiufeev was appointed to command the division on the day it began forming. Its basic order of battle was as follows: In late October the division was assigned to 26th Army, which was forming up in the Reserve of the Supreme High Command. This army was assigned to the new Volkhov Front in early December, and redesignated as the 2nd Shock Army on the 17th. On January 7, 1942, 2nd Shock Army entered the Lyuban Offensive Operation.

The initial attacks collapsed in exhaustion and confusion, and the army commander was replaced. After regrouping, the attack was resumed on the 13th, this time with more effective artillery preparation, which shattered the defenses between two German infantry divisions and caused one of them to panic. Over the following days the army's forces managed to carve small wedges into the enemy positions, but did not penetrate them until the 17th, with the help of more than 1,500 aircraft sorties, and advanced 5 – 10 km. In order to widen the penetration, the 327th was regrouped into Operational Group Korovnikov in 59th Army for a new attack to begin on January 27.

The mission was to eliminate German strongpoints at Spasskaya Polist and Lubino Pole along the Leningrad road. While the attack on the former failed, the bulk of the army, over 100,000 men, was able get past and advance as far as 75 km into the German

11/14 PT (Oldstyle Numerals)

Его часто называют «отцом американской учёности и образования». Его знаменитые «голубые буквари» (Blue-backed Speller) на протяжении пяти поколений учили американских детей читать и писать. Имя Вебстера в США стало почти синонимом слова «словарь», прежде всего благодаря современному словарю Merriam-Webster, который восходит к первому изданию 1828 года — An American Dictionary of the English Language.

Ной Вебстер родился в Уэст-Хартфорде, штат Коннектикут, и окончил Ёльский колледж в 1778 году. Он изучал право под руководством Оливера Эллсворта, но не смог найти работу адвоката и какое-то время преподавал в частной школе, где написал первые учебники — в том числе свой знаменитый букварь. Вебстер активно поддерживал Американскую революцию и ратификацию Конституции США, считая, что страна нуждается в собственной интеллектуальной основе и национальной культуре, отличной от европейской.

В 1793 году Александр Гамильтон пригласил его в Нью-Йорк работать редактором федеральной газеты. Вебстер стал одним из самых плодовитых авторов своего времени: писал статьи, политические эссе, учебные книги и активно участвовал в общественной жизни. Он также был одним из основателей Коннектикутского общества по отмене рабства.

В 1806 году он опубликовал свой первый словарь — A Compendious Dictionary of the English Language. Уже в следующем году начал работу над гораздо более обширным трудом, который завершил в 1828 году. Этот словарь оказал огромное влияние на американский вариант английского языка, закрепив такие написания, как color, center, defense. Вебстер также сыграл важную роль в принятии Закона об авторском праве 1831 года — первого крупного пересмотра американского авторского законодательства.

Работая над вторым томом своего словаря, Вебстер умер в 1843 году. Права на его труд вскоре приобрели Джордж и Чарльз Мерриам, и современные словари Merriam-Webster ведут свою историю от этих изданий.

9/12 PT

Его часто называют «отцом американской учёности и образования». Его знаменитые «голубые буквари» (Blue-backed Speller) на протяжении пяти поколений учили американских детей читать и писать. Имя Вебстера в США стало почти синонимом слова «словарь», прежде всего благодаря современному словарю Merriam-Webster, который восходит к первому изданию 1828 года — An American Dictionary of the English Language.

Ной Вебстер родился в Уэст-Хартфорде, штат Коннектикут, и окончил Ёльский колледж в 1778 году. Он изучал право под руководством Оливера Эллсворта, но не смог найти работу адвоката и какое-то время преподавал в частной школе, где написал первые учебники — в том числе свой знаменитый букварь. Вебстер активно поддерживал Американскую революцию и ратификацию Конституции США, считая, что страна нуждается в собственной интеллектуальной основе и национальной культуре, отличной от европейской.

В 1793 году Александр Гамильтон пригласил его в Нью-Йорк работать редактором федеральной газеты. Вебстер стал одним из самых плодовитых авторов своего времени: писал статьи, политические эссе, учебные книги и активно участвовал в общественной жизни. Он также был одним из основателей Коннектикутского общества по отмене рабства.

В 1806 году он опубликовал свой первый словарь — A Compendious Dictionary of the English Language. Уже в следующем году начал работу над гораздо более обширным трудом, который завершил в 1828 году. Этот словарь оказал огромное влияние на американский вариант английского языка, закрепив такие написания, как color, center, defense. Вебстер также сыграл важную роль в принятии Закона об авторском праве 1831 года — первого крупного пересмотра американского

11/14 PT (Oldstyle Numerals)

In der darauffolgenden Saison blieb für Bishop ohne Mannschaftliches Erfolgserlebnis, allerdings steigerte sie sich auf 14 Punkte und 9,3 Rebounds pro Spiel. In der Saison 2008/09 gewann sie mit den Capitals ihre bereits zweite WNBL-Meisterschaft. Bishop erzielte durchschnittlich 16,7 Punkte und 10,9 Rebounds pro Spiel, womit sie nicht nur erneut einen bedeutenden Anteil am Gewinn der Meisterschaft hatte, sondern stellte in beiden Kategorien eine neue persönliche Bestmarke auf. Des Weiteren wurde sie ins All-Star 5 ernannt. In der Saison 2009/10 verteidigte sie mit den Capitals erfolgreich die WNBL-Meisterschaft.

Nach dem kurzen Zwischenspiel in der WNBA in der Saison 2010 kehrte sie nach Australien zurück, wo sie für die Saison 2010/11 von den Dandenong Rangers unter Vertrag genommen wurde. Nach dem Engagement bei den Rangers verkündete Bishop, dass sie im Sommer 2011 nicht zu dem Storm zurückkehren wird. Sie begründete ihre Entscheidung damit, dass sie in der WNBA voraussichtlich nur wenig Spielzeit erhalten wird, was ihre Chancen die australische Nationalmannschaft bei den Olympischen Spielen 2012 in London zu vertreten minimieren würde. Deshalb entschied sie sich dafür den Sommer 2011 in Australien zu verbringen.[2] Nach nur einer Saison bei den Rangers, wo sie gemeinsam mit Kate Macleod die Mannschaft anführte, wechselte sie zu den Adelaide Lightning. In ihrer einzigen Saison für die Lightning erzielte sie durchschnittlich 16,4 Punkte und 8,2 Rebounds pro Spiel. Von 2013 bis 2016 spielte sie wieder für das Team der Canberra Capitals. Ab 2017 ist Bishop wieder für das WNBL-Team der Adelaide Lightning.

Am 1. April 2010 verkündete Brian Agler, Cheftrainer der Seattle Storm, dass mit Abby Bishop, Laura Kurz und Aja Parham drei Spielerinnen ins Trainingslager der Storm eingeladen wurden. In der letzten Woche im Trainingslager erzielte sie in einem Spiel gegen die chinesische Nationalmannschaft 24 Punkte, wobei sie acht von zehn Feldwürfen verwertete. Diese Leistung hatte großen Anteil daran, dass sie Brian Agler, Cheftrainer des Storm, in den Kader für die Saison 2010 aufnahm. Agler begründete die Verpflichtung von Bishop wie folgt: „She’s played well. And she’s still real young – just 21 – so she’s got a lot of upside.“ (Sinngemäße Übersetzung: „Sie spielte sehr gut und sie ist mit 21 Jahren noch sehr jung,

9/12 PT

In der darauffolgenden Saison blieb für Bishop ohne Mannschaftliches Erfolgserlebnis, allerdings steigerte sie sich auf 14 Punkte und 9,3 Rebounds pro Spiel. In der Saison 2008/09 gewann sie mit den Capitals ihre bereits zweite WNBL-Meisterschaft. Bishop erzielte durchschnittlich 16,7 Punkte und 10,9 Rebounds pro Spiel, womit sie nicht nur erneut einen bedeutenden Anteil am Gewinn der Meisterschaft hatte, sondern stellte in beiden Kategorien eine neue persönliche Bestmarke auf. Des Weiteren wurde sie ins All-Star 5 ernannt. In der Saison 2009/10 verteidigte sie mit den Capitals erfolgreich die WNBL-Meisterschaft.

Nach dem kurzen Zwischenspiel in der WNBA in der Saison 2010 kehrte sie nach Australien zurück, wo sie für die Saison 2010/11 von den Dandenong Rangers unter Vertrag genommen wurde. Nach dem Engagement bei den Rangers verkündete Bishop, dass sie im Sommer 2011 nicht zu dem Storm zurückkehren wird. Sie begründete ihre Entscheidung damit, dass sie in der WNBA voraussichtlich nur wenig Spielzeit erhalten wird, was ihre Chancen die australische Nationalmannschaft bei den Olympischen Spielen 2012 in London zu vertreten minimieren würde. Deshalb entschied sie sich dafür den Sommer 2011 in Australien zu verbringen.[2] Nach nur einer Saison bei den Rangers, wo sie gemeinsam mit Kate Macleod die Mannschaft anführte, wechselte sie zu den Adelaide Lightning. In ihrer einzigen Saison für die Lightning erzielte sie durchschnittlich 16,4 Punkte und 8,2 Rebounds pro Spiel. Von 2013 bis 2016 spielte sie wieder für das Team der Canberra Capitals. Ab 2017 ist Bishop wieder für das WNBL-Team der Adelaide Lightning.

Am 1. April 2010 verkündete Brian Agler, Cheftrainer der Seattle Storm, dass mit Abby Bishop, Laura Kurz und Aja Parham drei Spielerinnen ins Trainingslager der Storm eingeladen wurden. In der letzten Woche im Trainingslager erzielte sie in einem Spiel gegen die chinesische Natio-

11/14 PT (Oldstyle Numerals)

Πριν την ίδρυση των Clash, τα μελλοντικά μέλη του συγκροτήματος συμμετείχαν ήδη ενεργά σε διάφορα συγκροτήματα της μουσικής σκηνής του Λονδίνου. Ο Τζον Γκράχαμ Μέλορ τραγουδούσε και έπαιζε ρυθμική κιθάρα στο παμπ ροκ σχήμα The 101'ers, το οποίο σχηματίστηκε το 1974. Όταν ιδρύθηκαν οι Clash, δυο χρόνια αργότερα, είχε ήδη εγκαταλείψει το ψευδώνυμο που χρησιμοποιούσε και το αντικατέστησε με το Τζο Στράμερ. Το όνομα αυτό αναφερόταν στις υποτυπώδεις ικανότητες του στην τεχνική του γιουκαλίλι, το οποίο χρησιμοποιούσε ως μουσικός του υπόγειου σιδηροδρόμου του Λονδίνου.

Ο Μικ Τζόουνς ήταν κιθαρίστας στο πρωτοπάνκ συγκρότημα London SS, χωρίς όμως να παίξει ποτέ σε κάποια ζωντανή εμφάνιση και ηχογραφώντας μόνο ένα σινγκλ μαζί τους. Ο Μπέρναρντ Ρόουντς εργαζόταν με τον ιμπρεσάριο Μάλκολμ Μακ Λάρνεν, καθώς υπήρξε φίλος με τα μέλη των Sex Pistols. Ο Τζόουνς και οι συνάδελφοί του στο γκρουπ, συνδέθηκαν φιλικά με τους Γκλεν Μάτλοκ και Στιβ Τζόουνς από τους Sex Pistols, οι οποίοι τους βοήθησαν στην εύρεση νέων μελών. Ανάμεσα σε αυτούς, που συμμετείχαν στην ακρόαση για τη συμμετοχή στους London SS, άνηκαν ο Πωλ Σίμονον και ο ντράμερ Τέρι Τσάιμς. Ο επίσης γνώστης των ντραμς Νίκι Χέντον υπήρξε μέλος της μπάντας, ωστόσο γρήγορα αποχώρησε.

Μετά τη διάλυση των London SS στις αρχές του 1976, ο Ρόουντς συνέχισε να ασχολείται με τη μουσική, αναλαμβάνοντας την προώθηση του Τζόουνς. Το Φεβρουάριο της ίδιας χρονιάς ο μουσικός παρακολούθησε για πρώτη φορά μια συναυλία των Sex Pistols, η οποία, όπως δήλωσε, τον εντυπωσίασε. Με την καθοδήγηση του Ρόουντς, ο Τζόουνς επικοινωνώθηκε με τον Σίμονον, προτείνοντας του την εκμάθηση ενός μουσικού οργάνου, ώστε να μπορούσε να ενταχθεί στο νέο συγκρότημα που προετοίμαζε. Οι πρόβες ξεκίνησαν σύντομα με τον Τζόουνς στην ρυθμική κιθάρα, τον Σίμονον στο μπάσο, τον Κεν Λεβίν στην κιθάρα και έναν οποιοδήποτε διαθέσιμο μουσικό στα ντραμς. Ο Τέρι Τσάιμς συμμετείχε στην ακρόαση για την ενσωμάτωση του στην πρόσφατα σχηματισμένη μπάντα και τελικά πέτυχε την πρόσληψη, αν και σύντομα την εγκατέλειψε. Το μουσικό σχήμα έψαχνε ακόμη για ένα βασικό τραγουδιστή. Ένας από αυτούς ήταν ο Μπίλι Γουάτς, ο οποίος ανέλαβε την συγκεκριμένη θέση για ένα μι-

9/12 PT

Πριν την ίδρυση των Clash, τα μελλοντικά μέλη του συγκροτήματος συμμετείχαν ήδη ενεργά σε διάφορα συγκροτήματα της μουσικής σκηνής του Λονδίνου. Ο Τζον Γκράχαμ Μέλορ τραγουδούσε και έπαιζε ρυθμική κιθάρα στο παμπ ροκ σχήμα The 101'ers, το οποίο σχηματίστηκε το 1974. Όταν ιδρύθηκαν οι Clash, δυο χρόνια αργότερα, είχε ήδη εγκαταλείψει το ψευδώνυμο που χρησιμοποιούσε και το αντικατέστησε με το Τζο Στράμερ. Το όνομα αυτό αναφερόταν στις υποτυπώδεις ικανότητες του στην τεχνική του γιουκαλίλι, το οποίο χρησιμοποιούσε ως μουσικός του υπόγειου σιδηροδρόμου του Λονδίνου.

Ο Μικ Τζόουνς ήταν κιθαρίστας στο πρωτοπάνκ συγκρότημα London SS, χωρίς όμως να παίξει ποτέ σε κάποια ζωντανή εμφάνιση και ηχογραφώντας μόνο ένα σινγκλ μαζί τους. Ο Μπέρναρντ Ρόουντς εργαζόταν με τον ιμπρεσάριο Μάλκολμ Μακ Λάρνεν, καθώς υπήρξε φίλος με τα μέλη των Sex Pistols. Ο Τζόουνς και οι συνάδελφοί του στο γκρουπ, συνδέθηκαν φιλικά με τους Γκλεν Μάτλοκ και Στιβ Τζόουνς από τους Sex Pistols, οι οποίοι τους βοήθησαν στην εύρεση νέων μελών. Ανάμεσα σε αυτούς, που συμμετείχαν στην ακρόαση για τη συμμετοχή στους London SS, άνηκαν ο Πωλ Σίμονον και ο ντράμερ Τέρι Τσάιμς. Ο επίσης γνώστης των ντραμς Νίκι Χέντον υπήρξε μέλος της μπάντας, ωστόσο γρήγορα αποχώρησε.

Μετά τη διάλυση των London SS στις αρχές του 1976, ο Ρόουντς συνέχισε να ασχολείται με τη μουσική, αναλαμβάνοντας την προώθηση του Τζόουνς. Το Φεβρουάριο της ίδιας χρονιάς ο μουσικός παρακολούθησε για πρώτη φορά μια συναυλία των Sex Pistols, η οποία, όπως δήλωσε, τον εντυπωσίασε. Με την καθοδήγηση του Ρόουντς, ο Τζόουνς επικοινωνώθηκε με τον Σίμονον, προτείνοντας του την εκμάθηση ενός μουσικού οργάνου, ώστε να μπορούσε να ενταχθεί στο νέο συγκρότημα που προετοίμαζε. Οι πρόβες ξεκίνησαν σύντομα με τον Τζόουνς στην ρυθμική κιθάρα, τον Σίμονον στο μπάσο, τον Κεν

11/14 PT (Oldstyle Numerals)

Poszczególne państwa stosują różne normy techniczne, systemy sygnalizacji, układy napędowe i rozstaw szyn, co spowodowało rozdrobnienie systemu kolejowego i zakłóca płynność międzynarodowych przewozów kolejowych. W ostatnich dziesięciu latach w większości krajów rozwiniętych wielkość pasażerskich przewozów kolejowych stopniowo wzrastała, natomiast udział kolei w krajowej strukturze modalnej przewozów pasażerskich malał albo pozostawał na tym samym poziomie. Obecnie udział ten najwyższy jest w Japonii; wynosił w 2002 r. 27% (liczone według pasażerokilometrów). W ruchu towarów tylko 4% (według tonokilometrów).

Największa na świecie wielkość kolejowego ruchu pasażerskiego występuje w Chinach (606 mld pkm w 2005 r.) i w Indiach (blisko 500 mld pkm). Japonia zajmuje trzecią pozycję. W aspekcie intensywności wykorzystania sieci potęgą w zakresie przewozów pasażerskich jest także Korea Południowa. Przypadek Japonii, a także charakterystyka kolei krajów europejskich pokazuje, że największą popularnością w przewozach osób odznacza się ona na obszarach gęsto zaludnionych, jeśli towarzyszyły jej procesy modernizacyjne. Od tej reguły istnieją jednak wyjątki, takie jak Austria lub Hiszpania, w których – mimo małego stopnia urbanizacji – kolej jest popularna. Izrael może być natomiast dobrym współczesnym przykładem gruntownej modernizacji i rozbudowy anachronicznego systemu kolejowego pamiętającego czasy kolonialne.

Naturalną barierą dla kolei pasażerskiej są znaczne odległości pomiędzy dużymi miastami przy niskiej gęstości zaludnienia. Wówczas kolej ulega konkurencji lotniczej. W zakresie dystansów charakterystycznych dla Francji, czy Hiszpanii, podstawową drogą modernizacji jest budowa systemu linii dużych prędkości. Mają one wysoką zdolność odzyskiwania rynku od samolotów w przemieszczeniach na średniodługich dystansach (powyżej 300 km). Udział kolei w przewozach na kierunkach przez nie obsługiwanych może przekraczać 50% podróży (np. na linii KTX w Korei – ponad 56%). Wadą kolei dużych prędkości jest jednak wysoka energochłonność, niewiele różniąca się od konkurentów. Inną drogę przeszły natomiast rozległe Stany Zjednoczone: kolej amerykańska nabrała charakteru przewoźnika towarowego.

9/12 PT

Poszczególne państwa stosują różne normy techniczne, systemy sygnalizacji, układy napędowe i rozstaw szyn, co spowodowało rozdrobnienie systemu kolejowego i zakłóca płynność międzynarodowych przewozów kolejowych. W ostatnich dziesięciu latach w większości krajów rozwiniętych wielkość pasażerskich przewozów kolejowych stopniowo wzrastała, natomiast udział kolei w krajowej strukturze modalnej przewozów pasażerskich malał albo pozostawał na tym samym poziomie. Obecnie udział ten najwyższy jest w Japonii; wynosił w 2002 r. 27% (liczone według pasażerokilometrów). W ruchu towarów tylko 4% (według tonokilometrów).

Największa na świecie wielkość kolejowego ruchu pasażerskiego występuje w Chinach (606 mld pkm w 2005 r.) i w Indiach (blisko 500 mld pkm). Japonia zajmuje trzecią pozycję. W aspekcie intensywności wykorzystania sieci potęgą w zakresie przewozów pasażerskich jest także Korea Południowa. Przypadek Japonii, a także charakterystyka kolei krajów europejskich pokazuje, że największą popularnością w przewozach osób odznacza się ona na obszarach gęsto zaludnionych, jeśli towarzyszyły jej procesy modernizacyjne. Od tej reguły istnieją jednak wyjątki, takie jak Austria lub Hiszpania, w których – mimo małego stopnia urbanizacji – kolej jest popularna. Izrael może być natomiast dobrym współczesnym przykładem gruntownej modernizacji i rozbudowy anachronicznego systemu kolejowego pamiętającego czasy kolonialne.

Naturalną barierą dla kolei pasażerskiej są znaczne odległości pomiędzy dużymi miastami przy niskiej gęstości zaludnienia. Wówczas kolej ulega konkurencji lotniczej. W zakresie dystansów charakterystycznych dla Francji, czy Hiszpanii, podstawową drogą modernizacji jest budowa systemu linii dużych prędkości. Mają one wysoką zdolność odzyskiwania rynku od samolotów w przemieszczeniach na średniodługich dystansach (powyżej 300 km). Udział

11/14 PT (Oldstyle Numerals)

Вики Холъб (рогена през 1960 г.) е американска бизнесдама и минен инженер. Тя е президент и главен изпълнителен директор на Occidental Petroleum от април 2016 г., когато става първата жена начело на голяма американска петролна компания. Рогена е през 1960 г. в Бирмингам, Алабама, и завършва McAdory High School през 1977 г. След това учи в Университета на Алабама, където през 1981 г. получава бакалавърска степен по минно инженерство със специализация в горива и минерални ресурси. Холъб е включена и в „Клуба на изтъкнатите инженери“ на инженерния колеж на университета (випуск 2016).

Кариерата ѝ започва през 1981 г. в Cities Service — тогава напълно интегрирана петролно-газова компания, където първоначално работи на нефтени платформи в Мисисипи. След придобиването на Cities Service от Occidental Petroleum през 1982 г., Холъб заема различни технически и управленски позиции в САЩ, Русия, Венецуела и Еквадор. През 2005 г. тя започва да ръководи разширяването на дейностите на Occidental в Пермския басейн (Тексас и Ню Мексико). Между 2009 и 2011 г. е мениджър на операциите в региона, а от 2011 до 2012 г. — президент и генерален мениджър. След това е изпълнителен вицепрезидент на операциите в Калифорния (2012–2013), а през октомври 2013 г. става вицепрезидент на Occidental и изпълнителен вицепрезидент на американските ѝ операции (Oxy Oil & Gas).

От 2014 до май 2015 г. тя е изпълнителен вицепрезидент на Occidental и президент на Occidental Oil & Gas Corp. in the Americas, отговаряща за дейностите в Латинска Америка и световните проучвания. През май 2015 г. бордът на директорите я избира за наследник на оттеглящия се главен изпълнителен директор Стивън Чейзън, като посочва „силната ѝ история на печеливши и ефективен растеж на вътрешния петролно-газов бизнес“.

По време на преходния период Холъб управлява операциите в Близкия изток, Латинска Америка и САЩ. През май 2015 г. е назначена за старши изпълнителен вице-

9/12 PT

Вики Холъб (рогена през 1960 г.) е американска бизнесдама и минен инженер. Тя е президент и главен изпълнителен директор на Occidental Petroleum от април 2016 г., когато става първата жена начело на голяма американска петролна компания. Рогена е през 1960 г. в Бирмингам, Алабама, и завършва McAdory High School през 1977 г. След това учи в Университета на Алабама, където през 1981 г. получава бакалавърска степен по минно инженерство със специализация в горива и минерални ресурси. Холъб е включена и в „Клуба на изтъкнатите инженери“ на инженерния колеж на университета (випуск 2016).

Кариерата ѝ започва през 1981 г. в Cities Service — тогава напълно интегрирана петролно-газова компания, където първоначално работи на нефтени платформи в Мисисипи. След придобиването на Cities Service от Occidental Petroleum през 1982 г., Холъб заема различни технически и управленски позиции в САЩ, Русия, Венецуела и Еквадор. През 2005 г. тя започва да ръководи разширяването на дейностите на Occidental в Пермския басейн (Тексас и Ню Мексико). Между 2009 и 2011 г. е мениджър на операциите в региона, а от 2011 до 2012 г. — президент и генерален мениджър. След това е изпълнителен вицепрезидент на операциите в Калифорния (2012–2013), а през октомври 2013 г. става вицепрезидент на Occidental и изпълнителен вицепрезидент на американските ѝ операции (Oxy Oil & Gas).

От 2014 до май 2015 г. тя е изпълнителен вицепрезидент на Occidental и президент на Occidental Oil & Gas Corp. in the Americas, отговаряща за дейностите в Латинска Америка и световните проучвания. През май 2015 г. бордът на директорите я избира за наследник на оттеглящия се главен изпълнителен директор Стивън Чейзън, като посочва „силната ѝ история на печеливши

11/14 PT (Oldstyle Numerals)

Greece participated in the Eurovision Song Contest 2010 with the song “Opa”, written by Giorgos Alkaios, Giannis Antoniou and Friends Music Factory. The song was performed by Alkaios and Friends. To select their entry for the 2010 contest, which took place in Oslo, Norway, Greek national television broadcaster Hellenic Broadcasting Corporation (ERT) organised the national final Ellinikós Telikós 2010 which took place on 12 March 2010. The event was initially to include 10 songs, however there was one withdrawal and two disqualifications prior to the night of the competition. Financial constraints at ERT limited the amount of promotion for the year’s entry, with Alkaios producing his own music video for the song and traveling to Turkey, Belgium and Portugal.

Greece took part in the first semi-final of the contest on 25 May 2010 and qualified for the final, placing second with 133 points. At the 29 May final, Alkaios and Friends performed “Opa” 11th out of the 25 participants and at the end of voting, was awarded eighth place, marking Greece’s seventh consecutive top 10 placing since 2004. Prior to the 2010 contest, Greece had participated in the Eurovision Song Contest 30 times since their first entry in 1974. To this point, the nation won the contest once, in 2005 with the song “My Number One” performed by Helena Paparizou, and placed third three times: in 2001 with the song “Die for You” performed by the duo Antique; in 2004 with “Shake It” performed by Sakis Rouvas; and in 2008 with “Secret Combination” performed by Kalomoira.

Following the introduction of semi-finals for the 2004 contest, Greece qualified for the final each year. Their least successful result was in 1998 when they placed 20th with the song “Mia krifi evaisthisia” by Thalassa, receiving only 12 points in total, all from Cyprus. The Greek national broadcaster, Hellenic Broadcasting Corporation (ERT), is in charge of Greece’s participation each year, including the selection process for its entry. Although its selection techniques have varied over the decades, the most common has been a national final in which various acts compete against each other with pre-selected songs, voted on by a jury, televoters, or both. In most cases, internal selections have been reserved for high-profile acts, with the song either being selected

9/12 PT

Greece participated in the Eurovision Song Contest 2010 with the song “Opa”, written by Giorgos Alkaios, Giannis Antoniou and Friends Music Factory. The song was performed by Alkaios and Friends. To select their entry for the 2010 contest, which took place in Oslo, Norway, Greek national television broadcaster Hellenic Broadcasting Corporation (ERT) organised the national final Ellinikós Telikós 2010 which took place on 12 March 2010. The event was initially to include 10 songs, however there was one withdrawal and two disqualifications prior to the night of the competition. Financial constraints at ERT limited the amount of promotion for the year’s entry, with Alkaios producing his own music video for the song and traveling to Turkey, Belgium and Portugal.

Greece took part in the first semi-final of the contest on 25 May 2010 and qualified for the final, placing second with 133 points. At the 29 May final, Alkaios and Friends performed “Opa” 11th out of the 25 participants and at the end of voting, was awarded eighth place, marking Greece’s seventh consecutive top 10 placing since 2004. Prior to the 2010 contest, Greece had participated in the Eurovision Song Contest 30 times since their first entry in 1974. To this point, the nation won the contest once, in 2005 with the song “My Number One” performed by Helena Paparizou, and placed third three times: in 2001 with the song “Die for You” performed by the duo Antique; in 2004 with “Shake It” performed by Sakis Rouvas; and in 2008 with “Secret Combination” performed by Kalomoira.

Following the introduction of semi-finals for the 2004 contest, Greece qualified for the final each year. Their least successful result was in 1998 when they placed 20th with the song “Mia krifi evaisthisia” by Thalassa, receiving only 12 points in total, all from Cyprus. The Greek national broadcaster, Hellenic Broadcasting Corporation (ERT), is in charge of Greece’s

11/14 PT (Oldstyle Numerals)

Le momo est un ravioli tibétain, cuit à la vapeur, ou plus rarement bouilli, farci de viande ou de légumes et accompagné d'une sauce piquante. Il est devenu mets traditionnel également au Népal et au Bengale-Occidental (particulièrement à Darjeeling). Le momo est très prisé en Asie du Sud et se trouve dans nombre de restaurants et d'étals de rue. Selon une légende très répandue, les raviolis sont nés il y a environ 1800 ans, au crépuscule de la dynastie Han en Chine : le médecin Zhang Zhongjing, considéré comme l'un des fondateurs de la médecine traditionnelle chinoise, aurait confectionné les premiers raviolis à partir de pâte, de viande, de piment et d'herbes pour les servir bouillis comme remède contre les morsures du gel.

Le plat étant très prisé par la communauté newar de la vallée de Katmandou, on pense que les marchands ambulants newars se rendant depuis le 17e siècle à Lhassa au Tibet, où le momo était un mets traditionnel, en ont rapporté la recette dans leur pays mais en remplaçant la viande de yak et les oignons par celle de buffle et en y ajoutant du gingembre, de l'ail et des épices. Le momo tibétain est devenu le momo-cha népalais, plus petit et servi dans des cornets. En gagnant la plaine indo-gangétique, le momo a vu sa farce à la viande remplacée par des légumes pour répondre aux besoins des hindous végétariens.

Le momo est confectionné à partir d'un carré de pâte à base de farine de blé, farci de légumes, de fromage, ou d'un hachis de viande de yack ou de bœuf, agrémenté de poivre du Sichuan, d'ail, d'oignon, de gingembre, de cumin et de coriandre. Cette farce peut varier à l'infini selon les recettes familiales. Les momos sont servis accompagnés en général de sauce piquante composée de divers piments. Équivalent tibétain du thali des Indiens, le momo est tout à la fois nourrissant et peu onéreux (par exemple, à Dharamsala, cinq momos aux épinards et à la pomme de terre coûtent dix roupies). Les momos font office de nourriture de rue rapide et traditionnelle, mais aussi de plat de fête et de réunions familiales. On retrouve un plat similaire dans les cuisines d'Asie centrale et turque (mantı), chinoise (jiaozi et baozi), mongole (buuz), russe (pelmeni) et coréenne (mandu), ou encore japonaise (gyoza).

9/12 PT

Le momo est un ravioli tibétain, cuit à la vapeur, ou plus rarement bouilli, farci de viande ou de légumes et accompagné d'une sauce piquante. Il est devenu mets traditionnel également au Népal et au Bengale-Occidental (particulièrement à Darjeeling). Le momo est très prisé en Asie du Sud et se trouve dans nombre de restaurants et d'étals de rue. Selon une légende très répandue, les raviolis sont nés il y a environ 1800 ans, au crépuscule de la dynastie Han en Chine : le médecin Zhang Zhongjing, considéré comme l'un des fondateurs de la médecine traditionnelle chinoise, aurait confectionné les premiers raviolis à partir de pâte, de viande, de piment et d'herbes pour les servir bouillis comme remède contre les morsures du gel.

Le plat étant très prisé par la communauté newar de la vallée de Katmandou, on pense que les marchands ambulants newars se rendant depuis le 17e siècle à Lhassa au Tibet, où le momo était un mets traditionnel, en ont rapporté la recette dans leur pays mais en remplaçant la viande de yak et les oignons par celle de buffle et en y ajoutant du gingembre, de l'ail et des épices. Le momo tibétain est devenu le momo-cha népalais, plus petit et servi dans des cornets. En gagnant la plaine indo-gangétique, le momo a vu sa farce à la viande remplacée par des légumes pour répondre aux besoins des hindous végétariens.

Le momo est confectionné à partir d'un carré de pâte à base de farine de blé, farci de légumes, de fromage, ou d'un hachis de viande de yack ou de bœuf, agrémenté de poivre du Sichuan, d'ail, d'oignon, de gingembre, de cumin et de coriandre. Cette farce peut varier à l'infini selon les recettes familiales. Les momos sont servis accompagnés en général de sauce piquante composée de divers piments. Équivalent tibétain du thali des Indiens, le momo est tout à la fois nourrissant et peu onéreux (par exemple, à Dharamsala, cinq momos aux épinards et à la pomme

36/38 PT

THE MANUSCRIPT IS MADE OF 451 PARCHMENT LEAVES, SIZED 24.5 CM BY 17.5 CM.

The text is written in one column per page, 24 lines per page (16.3 cm by 10.2 cm), in black ink. It uses iota adscript (the addition of the smallest Greek letter at the end of certain words to indicate a diphthong which is now no longer pronounced). It contains the *Letter to Carpian*, *Eusebian Canon* tables, tables of contents (also known as κεφάλαια / kephalaia) before each book, Prolegomena, pictures (in John with Prochorus),

IALORIXÁ, MÃE DE SANTO (EM IORUBÁ: IYÁLORÌṢA) OU IYALORIXÁ É A SACERDOTISA DE UM TERREIRO, SEJA ELE DE CANDOMBLÉ, UMBANDA OU QUIMBANDA. Recebem ainda o nome de mãe de terreiro. Iá (em iorubá: Iyá) é a junção iaiá significa “mamãe”, forma carinhosa de falar com a mãe, ou com a senhora da fazenda, muito usada pelos escravos. É uma palavra utilizada em muitos segmentos das religiões afro-brasileiras, principalmente no candomblé. Pode ser usado antes

36/38 PT

NASCUT EL 1885 A DENVER,
COLORADO, DILLON ERA
FILLA DEL JUTGE HENRY
CLAY DILLON I FLORENCE
(DE SOLTERA HOOD) DILLON.
Era la germana gran de la
compositora Fanny Dillon i
l'actriu Josephine Dillon; el
darrer dels quals va estar casat
amb Clark Gable durant 6 anys.
Dillon va estudiar veu al Mount
Holyoke College i amb el baríton
Francesco Mottino a Milà. Va
tenir una prolífica carrera com
a soprano dramàtica a Europa
durant la primera dècada i

**PARTING THE SEA BETWEEN
BRIGHTNESS AND ME
– ДРУГИЙ СТУДІЙНИЙ
АЛЬБОМ АМЕРИКАНСЬКОГО
ПОСТХАРДКОР-ГУРТУ
TOUCHÉ AMORÉ. Він вийшов
7 червня 2011 року на лейблі
Deathwish Inc. Запис і
продюсування тривали лише
п'ять днів разом із Едом
Роузом у його власній студії
Black Lodge Recording у місті
Юдора, Канзас. Альбом
був записаний наживо,
щоб надати звучанню
більш <<щирого та сирого>>**

KATY PERRY (SINH NGÀY 25 THÁNG 10 NĂM 1984) LÀ MỘT NỮ CA SĨ KIÊM SÁNG TÁC NHẠC VÀ NHÂN VẬT TRUYỀN HÌNH NGƯỜI MỸ. Nổi tiếng vì tầm ảnh hưởng của cô đối với nhạc pop hiện đại và phong cách camp, Perry đã được tạp chí Vogue gọi là “Nữ hoàng Camp”. Theo đuổi sự nghiệp nhạc phúc âm năm 16 tuổi, Perry phát hành album đầu tay không gặt hái được thành công về mặt thương mại, Katy Hudson (2001), dưới nhãn hiệu Red Hill Records. Cô chuyển

**ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΧΕΠΜΠΟΡΝ
ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΜΕΘΟΔΟΣ
ΜΕΤΑΓΡΑΦΗΣ ΤΩΝ
ΙΑΠΩΝΙΚΩΝ ΣΕ ΛΑΤΙΝΙΚΟ
ΑΛΦΑΒΗΤΟ. Πήρε το
όνομά του από τον Τζέιμς
Κέρτις Χέπμπορν, ο οποίος
το χρησιμοποίησε για να
περιγράψει τους ήχους
της ιαπωνικής γλώσσας
στα αγγλικά. Το σύστημα
μεταγραφής προωθήθηκε
το 1885 από μια ομάδα
ακαδημαϊκών, αποκαλούμενη
«σύλλογος λατινοποίησης».
Οριστικοποιήθηκε στην**

36/38 PT

TAEKO, 1982'DE 27 YAŞINDA, EVLENMEMİŞ, TÜM HAYATINI TOKYO'DA GEÇİRMİŞ VE ŞİMDİ ORADA BİR ŞİRKETTE ÇALIŞMAKTADIR. Aspir hasadına yardımcı olmak ve şehir hayatından uzaklaşmak için kayınbiraderinin ağabeyinin kırsal kırsaldaki ailesini ziyaret etmek için başka bir geziye çıkmaya karar verir. Geceleri Yamagata'ya giden bir trende seyahat ederken, 1966'da bir kız öğrenci olarak yaşadığı

36/38 PT

**EN 1990, JON MIKEL
ARRONATEGI (BASSE),
JOSU ARTETXE (BATTERIE),
ALEX SARDUI (VOIX) ET
AITOR ALBIZUK (GUITARE)
CRÉENT LE GROUPE XE
OSTI, MAIS ILS NE DONNENT
JAMAIS DE CONCERTS.**

**Au début de l'année 1991,
grâce à une initiative lancée
par la mairie de Gernika, ils
récoltent de l'argent pour un
enregistrement. Ainsi, en mars
ils enregistrent un disque de
quatre chansons aux studios
Lorentzo Records de Berriz.**

105/105 PT

Serenity 99!
LA MÚSICA

Требовать

FOLDING

Straßburg ♥

CORAÇÃO

105/105 PT

ANTIOXEIA

Educational

MĚIGUÓ

Дальински

↖ THIS WAY

Đồ thiết bị?

105/105 PT

Polytopes

QUEUEING

Hvetjandi

989-243-157

ŷ Juliette 3

КЛЮВОК

105/105 PT

KAŠA 12:10

Благодать

COCKEYED

Μεταφορές

WIGWAMS

Romancing

105/105 PT

Metonymmic

 PRESSÉ

Rummages

ΑΣΥΔΟΣΙΑ;

66Come99

POPULAR

105/105 PT

SNEAKIES

Романтик

AUNTIE!

zagłodzony

BUSH-ING

Exchanged

105/105 PT

€ Sensation

YN HONNI

Eyeglasses

CHURCH

Dedicated

¥20 ↔ €54

105/105 PT

CERVEZA

Moussaka

ЧЕРПАТЬ

99 *Vật dư!*

APOLOGY

Παντόφλα

Mathematical signs

+ - × ÷ = ≠ > < ≥ ≤ ± ≈ ¬ ~ ^ ∅ ∞ ∫ Ω Δ ∏ Σ √ μ ∂ % ‰
‰ ‰ + - × ÷ = ≠ > < ≥ ≤ ± ≈ ^ :

Arrows and other signs

↑ ↗ → ↘ ↓ ↙ ← ↖ ↔ ↕ ⚡ ⚡ ⚡ ⚡ ⚡ ⚡ ⚡ ⚡ ⚡ ⚡
♥ ♡ 🇬🇧 🇩🇪 🇪🇺 @ & ¶ § © ® ™ ° ' " | | † ‡ №

Localized Forms

míjn şpriţuit sibil·la	míjn şpriţuit sibil·la
haritacı IL·LÚS	HARÍTACI IL·LÚS
Κούραση·	Κούραση·
ЛФВГДЖЗИЙй	ЛФВгджзИЙй
клтцшщъю б	клтцшщъю б

Ordinals

No.9 1o 2a	Nº9 1º 2ª
------------	-----------

Oldstyle Numerals

0123456789%%o	0123456789%%o
---------------	---------------

Tabular Figures, Tabular Symbols, and Tabular Currencies

0123456789	0123456789	0123456789
.,:;·# /-'"	.,:;·# /-'"	.,:;·# /-'"
+ - x ÷ = ≠ > < ≥ ≤ ± ≈ ^	+ - x ÷ = ≠ > < ≥ ≤ ± ≈ ^	+ - x ÷ = ≠ > < ≥ ≤ ± ≈ ^
ƒ ₣ ₧ € ₨ ₪ € ₧ € ₨ ₪	ƒ ₣ ₧ € ₨ ₪ € ₧ € ₨ ₪	ƒ ₣ ₧ € ₨ ₪ € ₧ € ₨ ₪
£ ¤ ₧ ₨ ₪ € ₧ € ₨ ₪	£ ¤ ₧ ₨ ₪ € ₧ € ₨ ₪	£ ¤ ₧ ₨ ₪ € ₧ € ₨ ₪

Fractions

12/5734	12/5734
---------	---------

Scientific Inferiors, Subscripts, Superscript

C20H25N3O x2	C ₂₀ H ₂₅ N ₃ O x ²
--------------	---

Case Sensitive Forms

i¿H·H·H---<<H>><H>	i¿H·H·H---<<H>><H>
--------------------	--------------------

Contextual Alternates

GROß 12:20 M'AINA	GROß 12:20 MAÏNA
-------------------	------------------

Stylistic Set 01 (ss01)

6	δ
---	---

Discretionary Ligatures

|> -^ /> -> \> <| ^- </ <- <\ ↑ ↑ ↗ → ↘ ↓ ↓ ↙ ← ↖
(C) (R) TM (1) [2] © ® ™ ① ②

Latin support

Acheron, Achinese, Acholi, Achuar-Shiwiari, Afar, Afrikaans, Aguaruna, Alekano, Aleut, Alonquin, Amahuaca, Amarakaeri, Amis, Anaang, Andaandi, Dongolawi, Anuta, Aragonese, Arbëreshë Albanian, Asháninka, Ashéninka Perené, Asturian, Atayal, Balinese, Banjar, Bari, Basque, Batak Dairi, Batak Karo, Batak Mandailing, Batak Simalungun, Batak Toba, Bemba (Zambia), Bena (Tanzania), Bikol, Bini, Bislama, Borana-Arsi-Guji Oromo, Bosnian, Breton, Buginese, Candoshi-Shapra, Caquinte, Caribbean Hindustani, Cashibo-Cacataibo, Cashinahua, Catalan, Cebuano, Central Aymara, Central Kurdish, Central Nahuatl, Chachi, Chamorro, Chavacano, Chiga, Chiltepec Chinantec, Chokwe, Chuukese, Cimbrian, Cofán, Cook Islands Māori, Cornish, Corsican, Creek, Crimean Tatar, Croatian, Czech, Danish, Dehu, Dimli, Dutch, Eastern Arrernte, Eastern Oromo, Efik, English, Faroese, Fijian, Filipino, Finnish, French, Friulian, Gagauz, Galician, Ganda, Garifuna, German, Gheg Albanian, Gilbertese, Gooniyandi, Gourmanchéma, Guadeloupean Creole French, Gusii, Gwich'in, Haitian, Hani, Hiligaynon, Hopi, Huastec, Hungarian, Hän, Icelandic, Igbo, Iloko, Inari Sami, Indonesian, Irish, Istro Romanian, Italian, Ixcatlán Mazatec, Jamaican Creole English, Japanese, Javanese, Jola-Fonyi, K'iche', Kabuverdianu, Kaingang, Kala Lagaw Ya, Kalaallisut, Kalenjin, Kamba (Kenya), Kaonde, Karelian, Kashubian, Kekch'i, Kenzi, Mattokki, Khasi, Kikuyu, Kimbundu, Kinyarwanda, Kirmanjki, Kituba (DRC), Kongo, Konzo, Koyraboro Senni Songhai, Kven Finnish, Kölsch, Ladin, Ladino, Latgalian, Lithuanian, Lombard, Low German, Lower Sorbian, Luba-Lulua, Lule Sami, Luo (Kenya and Tanzania), Luxembourgish, Macedo-Romanian, Madurese, Makonde, Malagasy, Malaysian, Maltese, Mandinka, Mandjak, Mankanya, Manx, Maore Comorian, Maori, Mapudungun, Marshallese, Matsés, Mauritian Creole, Meriam Mir, Meru, Mezquital Otomi, Minangkabau, Mirandese, Mizo, Mohawk, Montenegrin, Munsee, Murrinh-Patha, Mwani, Mískito, Naga Pidgin, Ndonga, Neapolitan, Ngazidja Comorian, Niuean, Nobiin, Nomatsiguenga, North Ndebele, Northern Kurdish, Northern Qiandong Miao, Northern Sami, Northern Uzbek, Norwegian, Nyanja, Nyankole, Occitan, Ojítlán Chinantec, Orma, Oroqen, Palauan, Pampanga, Papantla Totonac, Papiamentu, Pedi, Picard, Pichis Ashéninka, Piemontese, Pijin, Pintupi-Luritja, Pipil, Pohnpeian, Polish, Pontic Greek, Portuguese, Potawatomi, Purepecha, Páez, Quechua, Romanian, Romansh, Rotokas, Rundi, Samoan, Sango, Sangu (Tanzania), Saramaccan, Sardinian, Scots, Scottish Gaelic, Secoya, Sena, Serbian, Seri, Seselwa Creole French, Shawnee, Shipibo-Conibo, Shona, Shuar, Sicilian, Silesian, Slovak, Slovenian, Soga, Somali, Soninke, South Ndebele, Southern Aymara, Southern Qiandong Miao, Southern Sami, Southern Sotho,

Spanish, Sranan Tongo, Standard Estonian, Standard Latvian, Standard Malay, Sundanese, Swahili, Swedish, Swiss German, Tagalog, Tahitian, Tedim Chin, Tetum, Tetun Dili, Toba, Tok Pisin, Tokelau, Tonga (Tonga Islands), Tonga (Zambia), Tosk Albanian, Tumbuka, Turkish, Turkmen, Tuvalu, Tzeltal, Tzotzil, Uab Meto, Umbundu, Ume Sami, Upper Guinea Crioulo, Upper Sorbian, Venetian, Veps, Vietnamese, Vöro, Walloon, Walser, Waray (Philippines), Warlpiri, Wayuu, Welsh, West Central Oromo, Western Abnaki, Western Frisian, Wiradjuri, Wolof, Xhosa, Yanesha', Yao, Yoruba, Yucateco, Zapotec, Zarma, Zulu, Záparo.

Cyrillic support

Abaza, Adyghe, Aghul, Archi, Avaric, Belarusian, Bezhta, Budukh, Bulgarian, Chamalal, Chechen, Chinese Buriat, Crimean Tatar, Dargwa, Dido, Dungan, Erzya, Halh Mongolian, Ingush, Judeo, Tat, Kabardian, Kalmyk, Karachay, Balkar, Karata, Kazakh, Khinalugh, Kirghiz, Kumyk, Lak, Lezghian, Macedonian, Moksha, Mongolian Buriat, Montenegrin, Muslim Tat, Nogai, Pontic Greek, Russian, Russian Buriat, Rusyn, Rutul, Serbian, Shughni, Tabassaran, Tajik, Tatar, Tsakhur, Tuvian, Ukrainian.

Greek support

Monotonic.

F5 are a group of type designers from Syria, India, and Greece. Our multicultural background makes us committed to offering our fonts in extensive script support at globally accessible price points.

Follow us on social media to know more about upcoming releases, script support, and offers.

Licences:

Foundry5 offers appropriate and hassle-free licensing packages such as desktop, web, app, and ebook licences in its e-shop. For other types of commercial licences, please get in touch with us.

Complimentary and discounted fonts:

Foundry5 offers three types of complimentary licences. A temporary license for testing our fonts, a 50% discount on all typefaces for its use in education and a complimentary licence for NGO's, charities (particularly cancer related), etc. To know more, please contact us.

Custom work:

We offer customisations to existing font families from the Foundry5 catalogue as well as the development of new custom fonts, font families, logotypes, and individual script additions that afford wider coverage to existing typefaces.

Contact:

Registered office:

22 Dykes Bower Court,
301 Arbury Road,
CB4 2JZ, Cambridge,
Cambridgeshire
United Kingdom
hello@foundryfivetype.com
www.foundryfivetype.com

Foundry5 is a limited company registered in England and Wales. Registered number: 12225264.

© Foundry5 2023, 2025

This typespecimen is set using Evert and Peridot. Evert™ and Peridot™ are trademarks of Foundry5.